

اثر بخشی زوج درمانی مبتنی بر طرحواره بر خودکارآمدی مدیریت طلاق و کاهش تعارضات زوجین در آستانه طلاق شهرستان رشت

بتول شعبانی*، دکتر علیرضا وارسته،

1394-11-28

چکیده هدف اصلی پژوهش حاضر اثر بخشی زوج درمانی مبتنی بر طرحواره بر خودکارآمدی، مدیریت طلاق و کاهش تعارضات زوجین در آستانه طلاق شهرستان رشت می باشد. طرح این پژوهش از نوع شبه آزمایشی به شیوه پیش-آزمون-پس-آزمون با گروه کنترل بود. جامعه تحقیق زوجین متقاضی طلاق مراجعه کننده به دادگستری و مرکز مشاوره پیش از طلاق بهزیستی رشت بوده است، از این جامعه 30 زوج به روش نمونه گیری تصادفی و بعد از انجام مصاحبه نیمه-ساختاری انتخاب شدند. زوجین به شیوه تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش هر گروه 15 زوج قرار گرفتند، سپس ابزارهای تعارضات زناشویی براتی و ثنایی (1375) و پرسشنامه خودکارآمدی مدیریت طلاق در زوجین متقاضی طلاق اجرا شد (پیش آزمون) و سپس طرحواره درمانی در گروه آزمایش به میزان 8 جلسه 90 دقیقه-ای با هفته-ای دو بار به شیوه مشاوره گروهی اجرا شد و گروه کنترل مداخله-ای دریافت نکرد، سرانجام میزان تغییر متغیرهای وابسته در دو گروه مجدداً با همان ابزارها (پس آزمون) اجرا شد. نتایج تحلیل نشان داد که بین مراجعان متقاضی طلاق گروه-های آزمایش و کنترل در متغیر وابسته تعارضات زناشویی تفاوت معنادار وجود دارد. اما در متغیر خودکارآمدی مدیریت طلاق تفاوت معناداری مشاهده شد. ($P < 01/0$). نتیجه-گیری: زوج-درمانی مبتنی بر طرحواره می-تواند تعارضات زناشویی زوجین متقاضی طلاق را کاهش می-دهد و بر خودکارآمدی مدیریت طلاق تأثیر معناداری دارد.

کلمات کلیدی : زوج درمانی مبتنی بر طرحواره، خودکارآمدی مدیریت طلاق، کاهش تعارضات زوجین.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)